Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2026/697

20.3.2026

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2026/697 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Μαρτίου 2026

σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής που είναι αρμόδιες για την επιβολή της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στις σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σημαντικές ανισορροπίες στη διαπραγματευτική ισχύ μεταξύ προμηθευτών και αγοραστών γεωργικών προϊόντων και τροφίμων εντός της αλυσίδας εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων είναι πιθανόν να οδηγήσουν σε αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Η οδηγία (ΕΕ) 2019/633 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [3] θέσπισε ένα ελάχιστο ενωσιακό πρότυπο προστασίας έναντι των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, προκειμένου να μειωθούν αυτές οι πρακτικές που έχουν αρνητικό αντίκτυπο στο βιοτικό επίπεδο της γεωργικής κοινότητας.

(2) Στην έκθεση της Επιτροπής με τίτλο «Εφαρμογή της απαγόρευσης των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών για την ενίσχυση της θέσης των γεωργών και των επιχειρήσεων στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων – Τρέχουσα κατάσταση», της 23ης Απριλίου 2024, τονίστηκαν οι παρατεταμένες ανισορροπίες στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, γεγονός που αυξάνει την ανάγκη για νέα μέτρα, προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία των προμηθευτών και να διασφαλιστεί επαρκής διαπραγματευτική ισχύς όλων των επιχειρήσεων.

(3) Η οδηγία (ΕΕ) 2019/633 απαιτεί από τα κράτη μέλη να ορίσουν αρχές επιβολής ώστε να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική επιβολή των απαγορεύσεων που ορίζονται στην οδηγία. Η εν λόγω οδηγία απαιτεί επίσης από την Επιτροπή και τις εν λόγω αρχές επιβολής να συνεργάζονται στενά ώστε να εξασφαλίζουν μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων που ορίζονται στην οδηγία. Πιο συγκεκριμένα, οι αρχές επιβολής θα πρέπει να αποσκοπούν στην πρόληψη ή τον τερματισμό των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών με διασυνοριακή διάσταση που λαμβάνουν χώρα στις αντίστοιχες επικράτειές τους. Αυτό θα επιτευχθεί μέσω συνεργασίας, μεταξύ άλλων μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και της παροχής συνδρομής στο πλαίσιο ερευνών που έχουν διασυνοριακή διάσταση. Ενώ το πεδίο και οι δυνατότητες συνεργασίας δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 παραμένουν πλήρως στη διάθεση των αρχών επιβολής των κρατών μελών, ενδείκνυται να αντιμετωπιστούν ορισμένες δυσκολίες που σχετίζονται με τον μηχανισμό συνεργασίας και να αυξηθεί η αποτελεσματικότητά του.

(4) Λόγω της αρχής της εδαφικότητας, οι αρχές επιβολής ενδέχεται να αντιμετωπίσουν δυσκολίες στη συλλογή πληροφοριών, στη διαπίστωση παράβασης και στην επιβολή προστίμων και άλλων ισοδύναμων κυρώσεων, όταν ο αγοραστής είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, όταν επιχειρήσεις της αλυσίδας εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων ή οι συμμαχίες τους έχουν διασυνοριακή στρατηγική αγορών. Οι δυσκολίες αυτές επηρεάζουν το σύστημα επιβολής που θεσπίστηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2019/633, το οποίο εξαρτάται από τη συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής, και θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε άνιση επιβολή της απαγόρευσης αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, υπονομεύοντας την προστασία που προβλέπει η εν λόγω οδηγία για τους προμηθευτές γεωργικών προϊόντων και τροφίμων. Ως εκ τούτου, ενδείκνυται να θεσπιστούν ορισμένοι ενιαίοι κανόνες για την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των αρχών επιβολής σε διασυνοριακές υποθέσεις. Η ενίσχυση της εν λόγω συνεργασίας θα οδηγήσει σε αποτελεσματικότερη προστασία έναντι των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών με διασυνοριακή διάσταση και θα συμβάλει στην ενίσχυση της θέσης των γεωργών σε αυτήν την αλυσίδα εφοδιασμού, διασφαλίζοντας έτσι αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο για τον γεωργικό πληθυσμό.

[1] ΕΕ C, C/2025/2970, 16.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2970/oj.

[2] Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2026 (δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2026.

[3] Οδηγία (ΕΕ) 2019/633 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στις σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ L 111 της 25.4.2019, σ. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(5) Δεδομένου ότι η οδηγία (ΕΕ) 2019/633 επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες κατά των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο παρών κανονισμός δεν καλύπτει τους εν λόγω κανόνες. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν ότι οι οικείες αρχές επιβολής πρέπει να χρησιμοποιήσουν τις δυνατότητες που θεσπίζονται στο πλαίσιο του μηχανισμού εθελοντικής συνεργασίας, ο οποίος ορίζεται στον παρόντα κανονισμό σε σχέση με τους εν λόγω κανόνες. Η δυνατότητα αυτή θα μπορεί να έχει ιδιαίτερη σημασία σε περιπτώσεις όπου αυστηρότεροι εθνικοί κανόνες χαρακτηρίζονται σε ορισμένα κράτη μέλη ως υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου που αποσκοπούν στη διασφάλιση του σταθερού και βιώσιμου εφοδιασμού των καταναλωτών με τρόφιμα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι αρχές επιβολής θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να αρνηθούν τη συμμόρφωση με το εν λόγω αίτημα που αφορά εθελοντική συνεργασία.

(6) Για να είναι σε θέση να εκπληρώσουν αποτελεσματικά τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, οι αρχές επιβολής θα πρέπει να διαθέτουν τους αναγκαίους πόρους και την αναγκαία εμπειρογνωμοσύνη.

(7) Οι αρχές επιβολής θα πρέπει να έχουν την εξουσία να ανταλλάσσουν μεταξύ τους και να χρησιμοποιούν ως στοιχεία σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο κάθε πραγματικό ή νομικό στοιχείο, συμπεριλαμβανομένων των εμπιστευτικών πληροφοριών. Οι παρεχόμενες πληροφορίες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ως στοιχεία μόνο με σκοπό την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού για την επιβολή των κανόνων που έχουν θεσπιστεί με την οδηγία (ΕΕ) 2019/633 και για το αντικείμενο για το οποίο τις συνέλεξε η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα. Η εμπιστευτικότητα των παρεχόμενων πληροφοριών θα πρέπει να διασφαλίζεται λαμβανομένων δεόντως υπόψη των έννομων συμφερόντων του ενδιαφερόμενου φυσικού ή νομικού προσώπου. Τα αιτήματα των καταγγελλόντων για προστασία πληροφοριών βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και η προστασία θα πρέπει επίσης να διασφαλίζεται κατά τη διασυνοριακή επιβολή.

(8) Προκειμένου να συμβάλουν στον τερματισμό των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών που έχουν διασυνοριακή διάσταση, οι αρχές επιβολής θα πρέπει να έχουν την εξουσία, στην επικράτειά τους, να λαμβάνουν μέτρα έρευνας για λογαριασμό άλλων αρχών επιβολής. Τα εν λόγω μέτρα έρευνας θα πρέπει να λαμβάνονται από την αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα σύμφωνα με τις εξουσίες που της ανατίθενται βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 και σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο.

(9) Η συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής, όσον αφορά την εκτέλεση τελικών αποφάσεων επιβολής προστίμων ή άλλων ισοδύναμων κυρώσεων και προσωρινών μέτρων που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο ε) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633, είναι πολύ σημαντική για την επίτευξη αποτελεσματικής προστασίας έναντι των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών με διασυνοριακή διάσταση. Για τον σκοπό αυτόν είναι αναγκαίο να δοθεί στην αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα η εξουσία να εκτελέσει τελική απόφαση που έχει εκδοθεί από την αιτούσα αρχή επιβολής, σε περίπτωση που αποβεί ανεπιτυχής η είσπραξη των προστίμων ή η εφαρμογή της ισοδύναμης κύρωσης ή προσωρινού μέτρου από την αιτούσα αρχή επιβολής. Σε περιπτώσεις στις οποίες εκτελείται από άλλη αρμόδια εθνική αρχή η είσπραξη προστίμων ή η εφαρμογή ισοδύναμων κυρώσεων ή προσωρινών μέτρων στο κράτος μέλος της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα θα πρέπει να έχει την εξουσία να κινήσει την είσπραξη του προστίμου ή την εφαρμογή της ισοδύναμης κύρωσης ή προσωρινού μέτρου πριν από την εν λόγω άλλη αρμόδια εθνική αρχή.

(10) Οι αρχές επιβολής θα πρέπει να έχουν την εξουσία, στην επικράτειά τους και σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, να εκτελούν τελικές αποφάσεις επιβολής προστίμων ή άλλων ισοδύναμων κυρώσεων ή προσωρινά μέτρα ή να κινούν διαδικασίες για την εκτέλεσή τους εξ ονόματος άλλων αρχών επιβολής, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω άλλες αρχές επιβολής έχουν εξακριβώσει ότι τα πρόστιμα ή άλλες ισοδύναμες κυρώσεις ή προσωρινά μέτρα δεν μπορούν να εκτελεστούν στα κράτη μέλη των εν λόγω άλλων αρχών επιβολής.

(11) Για να αυξηθεί η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα του παρόντος κανονισμού, να εξασφαλιστεί η ομαλή συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής και να αποφευχθούν τα υπερβολικά έξοδα των αρχών επιβολής στις οποίες υποβάλλεται το αίτημα, θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες για την κάλυψη του κόστους των μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

(12) Οι αρχές επιβολής θα πρέπει να αλληλοενημερώνονται για αθέμιτες εμπορικές πρακτικές με διασυνοριακή διάσταση που έχουν λάβει ή λαμβάνουν χώρα στην επικράτειά τους.

(13) Οι αρχές επιβολής θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους εκδίδοντας αιτήματα αμοιβαίας συνδρομής. Τα εν λόγω αιτήματα θα πρέπει να διευκρινίζουν ποιες πληροφορίες ή ποια μέτρα θεωρούνται απαραίτητα σε κάθε περίπτωση για τη διεξαγωγή ερευνών σχετικά με αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Για να είναι σε θέση η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα να ικανοποιήσει το αίτημα, θα πρέπει να περιλαμβάνονται σε αυτό όλες οι απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με την εικαζόμενη αθέμιτη εμπορική πρακτική.

(14) Οι αρχές επιβολής δεν θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να αρνηθούν τη συμμόρφωση με αίτημα παροχής πληροφοριών ή να αρνηθούν τη συμμετοχή σε μέτρα επιβολής, εκτός εάν είναι πιθανό άλλες ενέργειες επιβολής, διοικητικές αποφάσεις ή δικαστικές διαδικασίες που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο και δεν εμπίπτουν στον μηχανισμό αμοιβαίας συνδρομής στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού να διασφαλίσουν την παύση της εκάστοτε αθέμιτης εμπορικής πρακτικής με διασυνοριακή διάσταση. Αρνήσεις θα πρέπει επίσης να είναι δυνατές σε περιπτώσεις στις οποίες τα αιτήματα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ή αντιβαίνουν στο εθνικό δίκαιο της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα. Οι αρχές επιβολής θα πρέπει να αιτιολογούν τις αρνήσεις.

(15) Η έλλειψη διαδικαστικών ρυθμίσεων σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς ενδέχεται να δημιουργήσει εμπόδια στην ομαλή συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής. Για τον λόγο αυτόν, οι αρχές επιβολής θα πρέπει να συμφωνήσουν σχετικά με τη γλώσσα που θα χρησιμοποιείται σε όλες τις κοινοποιήσεις, τα αιτήματα και τις ανακοινώσεις μεταξύ τους. Εάν δεν είναι σε θέση να συμφωνήσουν σχετικά με τη γλώσσα που θα χρησιμοποιείται, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι προκαθορισμένοι κανόνες για τη χρήση γλώσσας που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

(16) Όταν ενδέχεται να λαμβάνει χώρα ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση, στην οποία εμπλέκονται αγοραστές και προμηθευτές από τουλάχιστον τρία κράτη μέλη, οι αρχές επιβολής τις οποίες αφορά η εν λόγω πρακτική θα πρέπει να είναι σε θέση να εκδίδουν προειδοποιήσεις μέσω ειδικού συστήματος, να αναλαμβάνουν συντονισμένες δράσεις και να ορίζουν συντονιστή για τον συντονισμό της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής στην επικράτεια των οποίων εικάζεται ότι λαμβάνει χώρα η πρακτική. Προκειμένου να καθοριστούν οι αρχές επιβολής τις οποίες αφορά μια ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση, θα πρέπει να εξετάζονται όλες οι σχετικές πτυχές, ιδίως ο τόπος εγκατάστασης του αγοραστή και η τοποθεσία των προμηθευτών που ενδέχεται να θίγονται. Ο εντοπισμός ευρέως διαδεδομένων αθέμιτων εμπορικών πρακτικών με διασυνοριακή διάσταση θα πρέπει να υποστηρίζεται με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής όταν υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ύπαρξης τέτοιων πρακτικών. Ο συντονιστής θα πρέπει να ασκεί την αρμοδιότητά του σε πλαίσιο στενής συνεργασίας με τις άλλες ενδιαφερόμενες αρχές επιβολής. Όλες οι αρχές επιβολής τις οποίες αφορά μια ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση θα πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στην έρευνα από αρχικό στάδιο, να εκδίδουν προειδοποιήσεις προς την Επιτροπή και τις άλλες ενδιαφερόμενες αρχές επιβολής και να ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους σχετικά με τις εν λόγω πρακτικές.

(17) Θα πρέπει να θεσπιστούν διαδικασίες για τον συντονισμό των μέτρων έρευνας και επιβολής που αφορούν τις ευρέως διαδεδομένες αθέμιτες εμπορικές πρακτικές με διασυνοριακή διάσταση. Οι συντονισμένες δράσεις κατά τέτοιων πρακτικών θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αρχές επιβολής είναι σε θέση να επιλέγουν τα πλέον κατάλληλα και αποτελεσματικά εργαλεία για τον τερματισμό των εν λόγω πρακτικών.

(18) Είναι αναγκαίο να καταρτιστεί κατάλογος των περιπτώσεων στις οποίες αρχή επιβολής την οποία αφορά αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση θα πρέπει να μπορεί να αρνηθεί να συμμετάσχει σε συντονισμένη δράση. Ειδικότερα, η έλλειψη διαθέσιμων πόρων εκ μέρους της εν λόγω αρχής επιβολής δεν θα πρέπει να δικαιολογεί την άρνηση συμμετοχής σε συντονισμένη δράση.

(19) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρχές επιβολής τις οποίες αφορά η συντονισμένη δράση διαθέτουν όλα τα απαραίτητα εργαλεία για την επικοινωνία, τη συνεργασία και τον συντονισμό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίσει κανόνες σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς.

(20) Δεδομένου ότι η οδηγία (ΕΕ) 2019/633 προστατεύει επίσης τους προμηθευτές στην Ένωση από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές αγοραστών που είναι εγκατεστημένοι εκτός της Ένωσης και προστατεύει τους προμηθευτές που είναι εγκατεστημένοι εκτός της Ένωσης όταν πωλούν γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα στην Ένωση, ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να προβλέπει κανόνες για τη συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής όσον αφορά αθέμιτες εμπορικές πρακτικές αγοραστών και προμηθευτών που είναι εγκατεστημένοι εκτός της Ένωσης και οι οποίες απαγορεύονται από την οδηγία (ΕΕ) 2019/633.

(21) Η οδηγία (ΕΕ) 2019/633 προστατεύει επίσης τους προμηθευτές στην Ένωση από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές αγοραστών εγκατεστημένων εκτός της Ένωσης. Ως εκ τούτου ενδείκνυται να θεσπιστούν κανόνες που θα επιτρέπουν στις αρχές επιβολής να διεξάγουν αποτελεσματικότερα έρευνες σε τέτοιες περιπτώσεις. Για τον σκοπό αυτόν, η εκάστοτε αρχή επιβολής θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει από αγοραστή να ορίσει ένα σημείο επαφής εντός της Ένωσης το οποίο θα αποτελεί το πρωταρχικό σημείο επαφής της αρχής επιβολής και θα διευκολύνει την έρευνα. Οι αρχές επιβολής θα πρέπει επίσης να ενημερώνουν η μία την άλλη και την Επιτροπή στις περιπτώσεις όπου αγοραστής δεν συμμορφώνεται με το αίτημα.

(22) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες να καταρτίζει τυποποιημένα έντυπα για τα αιτήματα αμοιβαίας συνδρομής. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]).

(23) Για την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων που αποσκοπούν στην ενίσχυση της θέσης των επιχειρήσεων στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων που είναι εκτεθειμένες σε αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, η έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να τροφοδοτεί τη διαδικασία επανεξέτασης της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633. Είναι σημαντικό η Επιτροπή να έχει εποπτεία της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού στα κράτη μέλη. Επιπλέον, η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να αξιολογεί την αποτελεσματικότητα του παρόντος κανονισμού. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρχές επιβολής των κρατών μελών θα πρέπει να περιλαμβάνουν στις ετήσιες εκθέσεις τους προς την Επιτροπή τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(24) Για να διευκολυνθεί η αποτελεσματική επιβολή, η Επιτροπή θα πρέπει να παρέχει και να διαχειρίζεται πλατφόρμα η οποία θα επιτρέπει την ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών ή αιτημάτων μεταξύ των αρχών επιβολής και, κατά περίπτωση, με την Επιτροπή.

(25) Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι μελλοντικές τεχνικές ανάγκες, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τροποποιήσεις σχετικά με το εργαλείο που πρέπει να χρησιμοποιείται για τη διαχείριση των κοινοποιήσεων και των ανακοινώσεων μεταξύ των αρχών επιβολής. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ([5]). Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να διασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

(26) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τις παρούσες συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών. Επομένως, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.

(27) Οι ποινικές έρευνες και οι δικαστικές διαδικασίες στα κράτη μέλη δεν αναμένεται να επηρεαστούν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Κατά συνέπεια, η απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([6]), η απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([7]) και η οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([8]) θα πρέπει να υπερισχύουν του παρόντος κανονισμού στον βαθμό που η εκάστοτε αθέμιτη εμπορική πρακτική εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω νομικών πράξεων.

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([5]) Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου (ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

([6]) Απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 130, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

([7]) Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών (ΕΕ L 76 της 22.3.2005, σ. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

([8]) Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

(28) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των αρχών επιβολής που είναι αρμόδιες για την επιβολή της απαγόρευσης αθέμιτων εμπορικών πρακτικών δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 σε διασυνοριακές υποθέσεις, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, διότι δεν μπορούν να εξασφαλίσουν τη συνεργασία και τον συντονισμό ενεργώντας μεμονωμένα, αλλά μπορεί, λόγω του εδαφικού και προσωπικού του πεδίου εφαρμογής, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

(29) Προκειμένου να δοθεί στις αρχές επιβολής ο χρόνος που απαιτείται για την εφαρμογή των κανόνων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, η έναρξη εφαρμογής του θα πρέπει να μετατεθεί κατά 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Προκειμένου να καταπολεμηθούν οι πρακτικές που καταφανώς παρεκκλίνουν από την ορθή εμπορική συμπεριφορά, αντιβαίνουν στην καλή πίστη και τα χρηστά συναλλακτικά ήθη και επιβάλλονται μονομερώς από έναν εμπορικό εταίρο σε έναν άλλο, ο παρών κανονισμός θεσπίζει ορισμένους κανόνες βάσει των οποίων οι αρχές επιβολής, οι οποίες έχουν οριστεί από τα οικεία κράτη μέλη ως αρμόδιες για την επιβολή της απαγόρευσης αθέμιτων εμπορικών πρακτικών στις σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633, συνεργάζονται και συντονίζουν τις δράσεις μεταξύ τους για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην επιβολή της απαγόρευσης αθέμιτων εμπορικών πρακτικών στις σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633, οι οποίες έχουν διασυνοριακή διάσταση και προκύπτουν σε σχέση με τις πωλήσεις γεωργικών προϊόντων και τροφίμων μεταξύ των αγοραστών και των προμηθευτών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας.

Το κεφάλαιο IV του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται επίσης σε σχέση με περιόδους σύντομης ανακοίνωσης που ορίζονται ως βραχύτερες των 30 ημερών για συγκεκριμένους τομείς βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 ή σε σχέση με εθνικούς κανόνες που διατηρούνται ή θεσπίζονται βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, εφόσον το αποφασίσει το κράτος μέλος σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 του παρόντος κανονισμού.

Το κεφάλαιο VI του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται σε σχέση με αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στις οποίες εμπλέκονται προμηθευτές ή αγοραστές που είναι εγκατεστημένοι εκτός της Ένωσης.

2. Ο παρών κανονισμός ισχύει υπό την επιφύλαξη των ενωσιακών και εθνικών κανόνων περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, ιδίως των κανόνων περί δικαιοδοσίας των δικαστηρίων και του εφαρμοστέου δικαίου.

3. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή στα κράτη μέλη μέτρων περί δικαστικής συνεργασίας σε υποθέσεις αστικού και ποινικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου που έχει συσταθεί με την απόφαση 2008/976/ΔΕΥ, καθώς και την εφαρμογή της απόφασης-πλαισίου 2005/214/ΔΕΥ και της οδηγίας 2014/41/ΕΕ.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633. Επιπλέον, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «αρχή επιβολής»: εθνική αρχή ή εθνικές αρχές που ορίζονται από κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633·

2) «αιτούσα αρχή επιβολής»: αρχή επιβολής που υποβάλλει αίτημα αμοιβαίας συνδρομής·

3) «αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα»: αρχή επιβολής η οποία δέχεται αίτημα αμοιβαίας συνδρομής·

4) «αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση»: αθέμιτη εμπορική πρακτική στην οποία εμπλέκονται ένας προμηθευτής και ένας αγοραστής, όταν ο προμηθευτής και ο αγοραστής είναι εγκατεστημένοι σε δύο διαφορετικά κράτη μέλη·

5) «ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση»: αθέμιτη εμπορική πρακτική στην οποία εμπλέκονται προμηθευτές και αγοραστές που είναι εγκατεστημένοι σε τουλάχιστον τρία κράτη μέλη·

6) «τελική απόφαση»: απόφαση κατά της οποίας δεν μπορεί ή δεν μπορεί πλέον να ασκηθεί τακτικό ένδικο μέσο.

Άρθρο 4

Γενική αρχή

Οι αρχές επιβολής συνεργάζονται μεταξύ τους για την πρόληψη ή τον τερματισμό αθέμιτων εμπορικών πρακτικών με διασυνοριακή διάσταση που λαμβάνουν χώρα στην επικράτειά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΟΡΟΙ, ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ

Άρθρο 5

Πόροι και εμπειρογνωμοσύνη

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές επιβολής διαθέτουν τους πόρους για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και την προώθηση της ευαισθητοποίησης των αγοραστών και των προμηθευτών σχετικά με τις διατάξεις του.

Άρθρο 6

Εμπιστευτικότητα των πληροφοριών

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι αρχές επιβολής έχουν την εξουσία να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να χρησιμοποιούν κάθε πραγματικό ή νομικό στοιχείο ως αποδεικτικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των εμπιστευτικών πληροφοριών.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 χρησιμοποιούνται ως στοιχεία μόνο με σκοπό την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και σε σχέση με το αντικείμενο για το οποίο συλλέχθηκαν από την αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα.

3. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 χρησιμοποιούνται μόνο από τις αρχές επιβολής λαμβανομένων δεόντως υπόψη των έννομων συμφερόντων φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας του εμπορικού απορρήτου και των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

4. Στις περιπτώσεις που ο καταγγέλλων ζητεί την προστασία των πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633, η αρχή επιβολής που λαμβάνει την καταγγελία ζητεί την προηγούμενη συγκατάθεση του καταγγέλλοντος προτού παράσχει τις προστατευόμενες πληροφορίες σε άλλη αρχή επιβολής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Άρθρο 7

Αιτήματα παροχής πληροφοριών

1. Κατόπιν αιτήματος της αιτούσας αρχής επιβολής, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα παρέχει, αμελλητί και το αργότερο εντός 90 ημερών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος, στην αιτούσα αρχή επιβολής τις πληροφορίες που ζητούνται προκειμένου να διαπιστωθεί αν έχει λάβει χώρα ή λαμβάνει χώρα αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής επιβολής. Η αιτούσα αρχή επιβολής και η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορούν να συμφωνήσουν να παρατείνουν το εν λόγω διάστημα των 90 ημερών για ακόμη 30 ημέρες.

2. Όταν η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα δεν διαθέτει όλες τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, η απάντησή της στο εν λόγω αίτημα μπορεί να περιέχει μόνο μερικές πληροφορίες ή να αναφέρει την απουσία των ζητούμενων πληροφοριών. Και στις δύο περιπτώσεις, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα αναφέρει τον λόγο για την αποστολή της εν λόγω απάντησης. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορεί να αποφασίσει να συλλέξει τις πληροφορίες που λείπουν, στην οποία περίπτωση ενημερώνει την αιτούσα αρχή επιβολής για την απόφασή της και κοινοποιεί σε αυτήν τις πληροφορίες που συλλέχθηκαν.

3. Οι πληροφορίες που πρόκειται να παρασχεθούν κατόπιν αιτήματος σύμφωνα με την παράγραφο 1 συλλέγονται μόνο από την αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα και χρησιμοποιούνται από την αιτούσα αρχή επιβολής μόνο σύμφωνα με την αντίστοιχη εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 8

Αιτήματα για μέτρα έρευνας

1. Κατόπιν αιτήματος και για λογαριασμό αιτούσας αρχής επιβολής, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα λαμβάνει μέτρα έρευνας, σύμφωνα με τις εξουσίες που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 και σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, προκειμένου να διαπιστώσει αν έχει λάβει χώρα ή λαμβάνει χώρα αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση.

2. Όταν η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα ασκεί τις εξουσίες που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 κατόπιν αιτήματος και για λογαριασμό αιτούσας αρχής επιβολής, οι υπάλληλοι και το λοιπό βοηθητικό προσωπικό που έχει εξουσιοδοτηθεί ή οριστεί από την αιτούσα αρχή επιβολής επιτρέπεται να συνοδεύουν και να επικουρούν την αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα κατά την άσκηση των εξουσιών της, υπό την εποπτεία των υπαλλήλων της και υπό την προϋπόθεση ότι η αιτούσα αρχή επιβολής έχει ενημερώσει εκ των προτέρων την αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα ότι επιθυμεί να συμμετάσχει.

3. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα ενημερώνει αμελλητί την αιτούσα αρχή επιβολής σχετικά με τις ενέργειες και τα μέτρα που έχει λάβει ή προτίθεται να λάβει σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9

Αιτήματα εκτέλεσης αποφάσεων επιβολής προστίμων ή άλλων ισοδύναμων κυρώσεων και προσωρινών μέτρων

1. Κατόπιν αιτήματος αιτούσας αρχής επιβολής, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα εκτελεί ή κινεί αμελλητί διαδικασίες για να εκτελέσει, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, τελικές αποφάσεις για την επιβολή προστίμων ή άλλων ισοδύναμων κυρώσεων και προσωρινά μέτρα που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο ε) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 από το κράτος μέλος της αιτούσας αρχής επιβολής.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο αν η αιτούσα αρχή επιβολής έχει βεβαιωθεί ότι ο αγοραστής έναντι του οποίου είναι εκτελεστό το πρόστιμο και οι λοιπές ισοδύναμες κυρώσεις και τα προσωρινά μέτρα δεν διαθέτει επαρκή περιουσιακά στοιχεία στην επικράτεια του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής επιβολής.

3. Η αιτούσα αρχή επιβολής μπορεί να υποβάλλει αίτημα μόνο για εκτέλεση τελικής απόφασης.

4. Τα ζητήματα που αφορούν τις προθεσμίες παραγραφής για την εκτέλεση προστίμων, άλλων ισοδύναμων κυρώσεων και προσωρινών μέτρων διέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα.

Άρθρο 10

Δαπάνες

1. Οι αρχές επιβολής δεν επιβάλλουν κανένα τέλος στους προμηθευτές για την ανάκτηση δαπανών που σχετίζονται με τη διασυνοριακή διάσταση μιας αθέμιτης εμπορικής πρακτικής.

2. Οι αρχές επιβολής παραιτούνται από κάθε αξίωση μεταξύ τους για επιστροφή δαπανών που προκύπτουν κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με εξαίρεση τις δαπάνες που τις επιβαρύνουν όταν ενεργούν ως αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα σε σχέση με μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το άρθρο 7, 8, 9, 15 ή 16, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

3. Όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 7, 8, 15 ή 16, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορεί να ζητήσει από την αιτούσα αρχή επιβολής να επιβαρυνθεί με εύλογες πρόσθετες δαπάνες, εν όλω ή εν μέρει, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών μετάφρασης, των δαπανών εργασίας και των διοικητικών δαπανών. Στις περιπτώσεις αυτές, η αιτούσα αρχή επιβολής επιβαρύνεται με τις εν λόγω δαπάνες, όπως ζητήθηκε.

4. Όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 9, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορεί να ανακτήσει το σύνολο των δαπανών που προκύπτουν από την πληρωμή των προστίμων που εισπράχθηκαν για λογαριασμό της αιτούσας αρχής επιβολής, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών μετάφρασης, των δαπανών εργασίας και των διοικητικών δαπανών. Εάν το ποσό των προστίμων δεν καλύπτει τις εύλογες πρόσθετες δαπάνες που προέκυψαν ή εάν η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα δεν κατορθώσει να εισπράξει τα πρόστιμα παρά το γεγονός ότι κατέβαλε κάθε εύλογη προσπάθεια προς τούτο, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορεί να ζητήσει από την αιτούσα αρχή επιβολής να αναλάβει το σύνολο ή μέρος των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν. Στην περίπτωση αυτή, η αιτούσα αρχή επιβολής επιβαρύνεται με τις εν λόγω δαπάνες, όπως ζητήθηκε.

5. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα ανακτά τα οφειλόμενα σύμφωνα με το παρόν άρθρο ποσά στο νόμισμα του κράτους μέλους της, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο.

6. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μετατρέπει, εάν είναι αναγκαίο, τα πρόστιμα στο νόμισμα του κράτους μέλους της με την ισοτιμία που ισχύει κατά την ημερομηνία επιβολής των προστίμων, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο.

Άρθρο 11

Μηχανισμός κοινοποίησης

Οι αρχές επιβολής κοινοποιούν στην Επιτροπή και σε όλες τις άλλες αρχές επιβολής κάθε απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη αθέμιτης εμπορικής πρακτικής με διασυνοριακή διάσταση στο οικείο κράτος μέλος εντός 30 ημερών από την έκδοσή της.

Άρθρο 12

Διαδικασία για την υποβολή αιτημάτων αμοιβαίας συνδρομής

1. Η αιτούσα αρχή επιβολής, όταν υποβάλλει αίτημα αμοιβαίας συνδρομής:

α) αναφέρει ως νομική βάση για το εν λόγω αίτημα τον παρόντα κανονισμό, την εθνική νομοθεσία για τη μεταφορά της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 και τις αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 2 και του άρθρου 3 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633, δηλώνει τον σκοπό του αιτήματος, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής της διασυνοριακής διάστασης της εικαζόμενης αθέμιτης εμπορικής πρακτικής, και προσδιορίζει τις πληροφορίες που ζητούνται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 ή τα μέτρα επιβολής που ζητούνται δυνάμει του άρθρου 8 ή 9 του παρόντος κανονισμού·

β) παρέχει κάθε πρόσθετη σχετική πληροφορία που είναι αναγκαία για να μπορέσει η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα να ανταποκριθεί σε αυτό, συμπεριλαμβανομένων τυχόν πληροφοριών που μπορούν να ληφθούν μόνο στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής επιβολής.

2. Τα αιτήματα αμοιβαίας συνδρομής και όλες οι κοινοποιήσεις που συνδέονται με αυτά υποβάλλονται γραπτώς. Τα τυποποιημένα έντυπα για τα αιτήματα αμοιβαίας συνδρομής χρησιμοποιούνται εφόσον έχουν καταρτιστεί από την Επιτροπή.

3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό τυποποιημένων εντύπων για τα αιτήματα αμοιβαίας συνδρομής που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 32.

Άρθρο 13

Απόρριψη αιτήματος αμοιβαίας συνδρομής

1. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται αίτημα παροχής πληροφοριών μπορεί να απορρίψει το αίτημα δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1, μόνο εάν συντρέχει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) κατόπιν διαβούλευσης με την αιτούσα αρχή επιβολής, αμφότερες οι αρχές επιβολής συμφωνούν ότι οι πληροφορίες δεν είναι απαραίτητες ή ότι μπορεί να υποβληθεί νέο αίτημα σε μεταγενέστερο στάδιο·

β) έχει ήδη κινηθεί ποινική έρευνα ή δικαστική διαδικασία κατά του ίδιου αγοραστή για την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική που περιλαμβάνει τον ίδιο προμηθευτή και για το ίδιο χρονικό διάστημα της αθέμιτης εμπορικής πρακτικής που καλύπτεται από τις εν λόγω ποινικές έρευνες ή δικαστικές διαδικασίες, ενώπιον των δικαστικών αρχών στο κράτος μέλος της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα ή της αιτούσας αρχής επιβολής.

2. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται αίτημα λήψης μέτρων εκτέλεσης μπορεί να απορρίψει το αίτημα δυνάμει του άρθρου 8, μόνο εάν, κατόπιν διαβούλευσης με την αιτούσα αρχή επιβολής, συντρέχει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) έχουν ήδη κινηθεί ποινικές έρευνες ή δικαστικές διαδικασίες ή έχει εκδοθεί απόφαση κατά του ίδιου αγοραστή για την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική που περιλαμβάνει τον ίδιο προμηθευτή και για το ίδιο χρονικό διάστημα της αθέμιτης εμπορικής πρακτικής που καλύπτεται από τις εν λόγω ποινικές έρευνες ή δικαστικές διαδικασίες, ή έχει επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός με τον ίδιο αγοραστή για την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική, ενώπιον των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα·

β) έχουν ήδη ασκηθεί οι απαραίτητες εξουσίες επιβολής, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών διαδικασιών, ή έχει ήδη ληφθεί διοικητική απόφαση κατά του ίδιου αγοραστή αναφορικά με την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική που περιλαμβάνει τον ίδιο προμηθευτή και την ίδια περίοδο εμπορικής πρακτικής που καλύπτουν οι έρευνες ή η διοικητική απόφαση στο κράτος μέλος της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα προκειμένου να επέλθει η ταχεία και αποτελεσματική παύση της ίδιας αθέμιτης εμπορικής πρακτικής·

γ) έχει ήδη κινηθεί ποινική έρευνα ή δικαστική διαδικασία κατά του ίδιου αγοραστή για την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική που περιλαμβάνει τον ίδιο προμηθευτή και για το ίδιο χρονικό διάστημα της αθέμιτης εμπορικής πρακτικής που καλύπτεται από τις εν λόγω ποινικές έρευνες ή δικαστικές διαδικασίες, ενώπιον των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής επιβολής·

δ) η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορεί να αποδείξει ότι τα ζητούμενα μέτρα επιβολής δεν προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 ή μπορεί να αποδείξει ότι το αίτημα αφορά περιόδους σύντομης ανακοίνωσης που ορίζονται ως βραχύτερες των 30 ημερών για συγκεκριμένους τομείς βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της εν λόγω οδηγίας ή αφορά εθνικούς κανόνες που διατηρούνται ή θεσπίζονται βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας·

ε) η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα δεν μπορεί:

i) να εξασφαλίσει κατάλληλη προστασία σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 για τις προστατευόμενες πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού· ή

ii) να ικανοποιήσει το αίτημα χωρίς πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες τις οποίες ο καταγγέλλων δεν έχει συμφωνήσει να παράσχει σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4·

στ) η αιτούσα αρχή επιβολής δεν έχει παράσχει τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες σύμφωνα με το άρθρο 12.

3. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται αίτημα λήψης μέτρων εκτέλεσης μπορεί να απορρίψει το αίτημα δυνάμει του άρθρου 9, μόνο εάν, κατόπιν διαβούλευσης με την αιτούσα αρχή επιβολής, συντρέχει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) έχουν ήδη κινηθεί ποινικές έρευνες ή δικαστικές διαδικασίες ή έχει εκδοθεί απόφαση κατά του ίδιου αγοραστή για την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική, ή έχει επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός με τον ίδιο αγοραστή για την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική ενώπιον των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα·

β) έχουν ήδη ασκηθεί οι απαραίτητες εξουσίες επιβολής, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών διαδικασιών, ή έχει ήδη ληφθεί διοικητική απόφαση κατά του ίδιου αγοραστή για την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική στο κράτος μέλος της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα, προκειμένου να επέλθει η ταχεία και αποτελεσματική παύση της εν λόγω αθέμιτης εμπορικής πρακτικής·

γ) έχει ήδη κινηθεί ποινική έρευνα ή δικαστική διαδικασία κατά του ίδιου αγοραστή όσον αφορά την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική ενώπιον των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής επιβολής·

δ) η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορεί να αποδείξει ότι η τελική απόφαση αφορά περιόδους σύντομης ανακοίνωσης που ορίζονται ως βραχύτερες των 30 ημερών για συγκεκριμένους τομείς βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 ή αφορά εθνικούς κανόνες που διατηρούνται ή θεσπίζονται βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, ή που θα είχαν ληφθεί ή δεν μπορούν να εφαρμοστούν σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο·

ε) η αιτούσα αρχή επιβολής δεν έχει παράσχει τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες σύμφωνα με το άρθρο 12.

4. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα ενημερώνει την αιτούσα αρχή επιβολής αμελλητί όσον αφορά οποιαδήποτε άρνησή της να δεχθεί αίτημα αμοιβαίας συνδρομής και αιτιολογεί την εν λόγω άρνηση.

Άρθρο 14

Γλωσσικό καθεστώς

1. Οι γλώσσες που θα χρησιμοποιούνται από τις αρχές επιβολής για τα αιτήματα, τις κοινοποιήσεις καθώς και για όλες τις άλλες ανακοινώσεις που καλύπτονται από το παρόν κεφάλαιο και συνδέονται με τον μηχανισμό αμοιβαίας συνδρομής συμφωνούνται από τις οικείες αρχές επιβολής.

2. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των οικείων αρχών επιβολής όσον αφορά τις γλώσσες που θα χρησιμοποιούνται, τα αιτήματα αμοιβαίας συνδρομής διαβιβάζονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής επιβολής, συνοδευόμενες από ανεπίσημη μετάφραση στα αγγλικά, εφόσον ζητηθεί. Οι απαντήσεις διαβιβάζονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους της αρχής επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα, συνοδευόμενες από ανεπίσημη μετάφραση στα αγγλικά, εφόσον ζητηθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 15

Αιτήματα παροχής πληροφοριών σε σχέση με τους εθνικούς κανόνες

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι οι αρχές επιβολής μπορούν να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού σε σχέση με περιόδους σύντομης ανακοίνωσης που ορίζονται ως βραχύτερες των 30 ημερών για συγκεκριμένους τομείς βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 ή σε σχέση με εθνικούς κανόνες που διατηρούνται ή θεσπίζονται βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας.

2. Εάν το αποφασίσει ένα κράτος μέλος και η αιτούσα αρχή επιβολής κάνει χρήση μίας ή και των δύο επιλογών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορεί να παράσχει μόνο μερικές πληροφορίες ή να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες. Η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα αναφέρει τους λόγους της εν λόγω μερικής απάντησης ή της εν λόγω άρνησης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 13.

Άρθρο 16

Αιτήματα λήψης μέτρων έρευνας σε σχέση με τους εθνικούς κανόνες

1. Όταν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει περιόδους σύντομης ανακοίνωσης βραχύτερες των 30 ημερών για συγκεκριμένους τομείς βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 και ένα άλλο κράτος μέλος έχει πράξει το ίδιο, με αποτέλεσμα οι περίοδοι σύντομης ανακοίνωσης για τους ίδιους συγκεκριμένους τομείς να είναι ίσης διάρκειας, οι αρχές επιβολής των εν λόγω κρατών μελών μπορούν να συμφωνήσουν να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

Ομοίως, όταν ένα κράτος μέλος έχει διατηρήσει ή θεσπίσει αυστηρότερους εθνικούς κανόνες, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633, και ένα άλλο κράτος μέλος έχει πράξει το ίδιο, με αποτέλεσμα οι οικείοι εθνικοί κανόνες να είναι εξίσου αυστηροί για φορείς εκμετάλλευσης ίδιου μεγέθους ή για ίδια είδη αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, οι αρχές επιβολής των εν λόγω κρατών μελών μπορούν να συμφωνήσουν να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

2. Εάν αιτούσα αρχή επιβολής κάνει χρήση μίας ή και των δύο επιλογών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα μπορεί να αρνηθεί να λάβει μέτρα έρευνας χωρίς να αναφέρει τους λόγους της άρνησης αυτής. Σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 13.

Άρθρο 17

Διαδικασία για την υποβολή αιτημάτων

Όταν αιτούσα αρχή επιβολής κάνει χρήση των δυνατοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 15 ή 16, αποστέλλει αίτημα στην αρχή επιβολής στην οποία υποβάλλεται το αίτημα, στο οποίο:

α) παραπέμπει στον παρόντα κανονισμό ως νομική βάση·

β) επισημαίνει την εθνική νομοθετική πράξη που θεσπίζει την απαγόρευση της σχετικής αθέμιτης εμπορικής πρακτικής που υπερβαίνει την οδηγία (ΕΕ) 2019/633 και αν η εν λόγω εθνική νομοθεσία βασίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή στο άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633·

γ) περιγράφει τον σκοπό του αιτήματος·

δ) περιγράφει τη σχετική αθέμιτη εμπορική πρακτική και προσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο αυτή υπερβαίνει την οδηγία (ΕΕ) 2019/633·

ε) προσδιορίζει ποιες πληροφορίες ή ποιο μέτρο έρευνας αποτελούν αντικείμενο του αιτήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΓΙΑ ΕΥΡΕΩΣ ΔΙΑΔΕΔΟΜΕΝΕΣ ΑΘΕΜΙΤΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΜΕ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

Άρθρο 18

Ανάληψη συντονισμένης δράσης και καθορισμός του συντονιστή

1. Όταν υπάρχουν εύλογες υπόνοιες περί ενδεχόμενης ευρέως διαδεδομένης αθέμιτης εμπορικής πρακτικής με διασυνοριακή διάσταση, οι αρχές επιβολής τις οποίες αφορά η εν λόγω εικαζόμενη πρακτική αναλαμβάνουν συντονισμένη δράση, βάσει μεταξύ τους συμφωνίας. Η ανάληψη της εν λόγω συντονισμένης δράσης κοινοποιείται αμελλητί στην Επιτροπή.

2. Οι αρχές επιβολής τις οποίες αφορά η εικαζόμενη ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση ορίζουν μια αρχή επιβολής ως συντονιστή. Προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία σχετικά με τον ορισμό του συντονιστή, η Επιτροπή μπορεί, όπου απαιτείται, να διευκολύνει τις συζητήσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρχών επιβολής. Εάν οι εν λόγω αρχές επιβολής δεν καταφέρουν να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τον εν λόγω ορισμό, συντονιστής ορίζεται η αρχή επιβολής που εξέδωσε την προειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 24.

3. Οι αρχές επιβολής τις οποίες αφορά η εικαζόμενη ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση διεξάγουν έρευνες με βάση τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους. Ειδοποιούν τις άλλες ενδιαφερόμενες αρχές επιβολής για τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 24.

4. Μια αρχή επιβολής συμμετέχει στη συντονισμένη δράση εάν καθίσταται προφανές κατά τη διάρκεια της συντονισμένης δράσης ότι η εικαζόμενη ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση αφορά τη συγκεκριμένη αρχή επιβολής.

5. Προκειμένου να διαπιστωθεί αν μια εικαζόμενη ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση αφορά μια αρχή επιβολής, λαμβάνονται υπόψη όλα τα στοιχεία και ιδίως:

α) τα κράτη μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένοι οι αγοραστές·

β) τα κράτη μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένοι οι προμηθευτές που θα μπορούσαν να επηρεαστούν από την αθέμιτη εμπορική πρακτική.

Άρθρο 19

Λόγοι για την άρνηση συμμετοχής στη συντονισμένη δράση

1. Μια αρχή επιβολής μπορεί να αρνηθεί να συμμετάσχει σε συντονισμένη δράση μόνο εάν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) έχει ήδη κινηθεί ποινική έρευνα, δικαστική διαδικασία ή διοικητική διαδικασία, έχει εκδοθεί απόφαση ή έχει επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός όσον αφορά τον ίδιο αγοραστή ή τους ίδιους αγοραστές και για την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική που σχετίζεται με τον ίδιο προμηθευτή και την ίδια περίοδο αθέμιτης εμπορικής πρακτικής που καλύπτει η εν λόγω ποινική έρευνα, δικαστική διαδικασία ή διοικητική διαδικασία στο κράτος μέλος της εν λόγω αρχής επιβολής·

β) η αρχή επιβολής έχει ήδη κινήσει έρευνα πριν από την έκδοση προειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 24, ή έχει ήδη ληφθεί διοικητική απόφαση κατά του ίδιου αγοραστή ή των ίδιων αγοραστών σε σχέση με την ίδια αθέμιτη εμπορική πρακτική που σχετίζεται με τον ίδιο προμηθευτή και την ίδια περίοδο αθέμιτης εμπορικής πρακτικής που καλύπτει η έρευνα ή η διοικητική απόφαση στο κράτος μέλος της εν λόγω αρχής επιβολής προκειμένου να επέλθει η παύση της ευρέως διαδεδομένης αθέμιτης εμπορικής πρακτικής με διασυνοριακή διάσταση·

γ) η ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση δεν έχει λάβει χώρα στο κράτος μέλος της εν λόγω αρχής επιβολής και επομένως δεν χρειάζεται να ληφθούν μέτρα επιβολής δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 από την εν λόγω αρχή επιβολής.

2. Όταν μια αρχή επιβολής αρνείται να λάβει μέρος στη συντονισμένη δράση, ενημερώνει αμελλητί για την απόφασή της την Επιτροπή καθώς και τις λοιπές αρχές επιβολής τις οποίες αφορά η ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση, αναφέροντας τους λόγους της απόφασής της και παρέχοντας όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά έγγραφα.

Άρθρο 20

Έρευνες σε συντονισμένες δράσεις

1. Οι αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση μεριμνούν ώστε οι έρευνες και οι επιθεωρήσεις που διεξάγουν να πραγματοποιούνται με έγκαιρο, αποτελεσματικό και συντονισμένο τρόπο. Οι αρχές επιβολής επιδιώκουν να διεξάγουν τις έρευνες και τις επιθεωρήσεις και να εφαρμόζουν προσωρινά μέτρα παράλληλα με εκείνα που εφαρμόζονται από άλλες αρχές επιβολής, στον βαθμό που επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο.

2. Οι αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση παρουσιάζουν σε κοινή δήλωση τα αποτελέσματα της έρευνας και την αξιολόγηση της ευρέως διαδεδομένης αθέμιτης εμπορικής πρακτικής με διασυνοριακή διάσταση, συνοψίζοντας τα εθνικά μέτρα που έχουν ληφθεί και, κατά περίπτωση, τις διαφορετικές γνώμες που έχουν διατυπώσει οι αρχές επιβολής.

3. Με την επιφύλαξη των κανόνων περί εμπιστευτικότητας και εμπορικού απορρήτου που ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([9]), οι αρχές επιβολής τις οποίες αφορά η συντονισμένη δράση δημοσιεύουν την κοινή δήλωση της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου ή μέρη αυτής στους δικτυακούς τόπους τους και ενημερώνουν την Επιτροπή για τη δημοσίευση.

Άρθρο 21

Μέτρα επιβολής σε συντονισμένες δράσεις

1. Οι αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση λαμβάνουν εντός της δικαιοδοσίας τους όλα τα αναγκαία μέτρα επιβολής σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 έναντι του αγοραστή ή των αγοραστών που είναι υπεύθυνος ή υπεύθυνοι για την ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση, ώστε να επέλθει η παύση της εν λόγω αθέμιτης εμπορικής πρακτικής.

2. Τα μέτρα επιβολής της παραγράφου 1 λαμβάνονται από τις αρχές επιβολής σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες των οικείων κρατών μελών και με συντονισμένο τρόπο, ώστε να επέλθει η παύση της ευρέως διαδεδομένης αθέμιτης εμπορικής πρακτικής με διασυνοριακή διάσταση. Οι αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση επιδιώκουν την ταυτόχρονη λήψη μέτρων εκτέλεσης στα κράτη μέλη τα οποία αφορά η εν λόγω ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση.

([9]) Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, περί προστασίας της τεχνογνωσίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (ΕΕ L 157 της 15.6.2016, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

Άρθρο 22

Παύση συντονισμένης δράσης

1. Η συντονισμένη δράση παύει εάν οι αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι η ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση έχει παύσει σε όλα τα οικεία κράτη μέλη ή ότι δεν έχει διαπραχθεί τέτοια αθέμιτη εμπορική πρακτική.

2. Ο συντονιστής που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 ενημερώνει, κατά περίπτωση και χωρίς καθυστέρηση, τις αρχές επιβολής των κρατών μελών τα οποία αφορά η συντονισμένη δράση και την Επιτροπή για την παύση της εν λόγω συντονισμένης δράσης.

Άρθρο 23

Ρόλος του συντονιστή

1. Ο συντονιστής που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 προβαίνει ιδίως στα εξής:

α) διασφαλίζει ότι οι αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση ενημερώνονται δεόντως και εγκαίρως για την πρόοδο της έρευνας ή για τα μέτρα επιβολής και για τις τυχόν προβλεπόμενες επόμενες ενέργειες και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν·

β) συντονίζει και παρακολουθεί τα μέτρα έρευνας που λαμβάνουν οι αρχές που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση επιβολής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·

γ) συντονίζει την προετοιμασία και την ανταλλαγή όλων των απαραίτητων εγγράφων μεταξύ των αρχών επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση·

δ) ενημερώνει τον αγοραστή ή τους αγοραστές για τη λήψη συντονισμένης δράσης και διατηρεί επαφή μαζί του/τους καθώς και με τα άλλα μέρη τα οποία αφορούν τα μέτρα έρευνας ή επιβολής, κατά περίπτωση, εκτός αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά από τις αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση και τον συντονιστή·

ε) κατά περίπτωση, συντονίζει την αξιολόγηση, τις διαβουλεύσεις και την παρακολούθηση από τις αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση, καθώς και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που προτείνει ο εκάστοτε αγοραστής·

στ) κατά περίπτωση, συντονίζει τα μέτρα επιβολής που λαμβάνουν οι αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση·

ζ) συντονίζει τα αιτήματα αμοιβαίας συνδρομής που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση σύμφωνα με το κεφάλαιο III.

Ο συντονιστής επικουρείται κατά την άσκηση των καθηκόντων που ορίζονται στα στοιχεία β), γ), ε), στ) και ζ) του πρώτου εδαφίου από τις άλλες αρχές επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση.

2. Ο συντονιστής δεν θεωρείται υπεύθυνος για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των λοιπών αρχών επιβολής που συμμετέχουν στη συντονισμένη δράση, κατά την άσκηση των εξουσιών που προβλέπονται στο άρθρο 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 και στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 24

Σύστημα προειδοποίησης

1. Η αρχή επιβολής προειδοποιεί χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή και όλες τις άλλες αρχές επιβολής ότι ενδέχεται να λαμβάνει χώρα ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση, ανεξαρτήτως εάν αυτή λαμβάνει χώρα μόνο εντός της Ένωσης ή λαμβάνει χώρα τόσο εντός της Ένωσης όσο και σε μία ή περισσότερες τρίτες χώρες. Η Επιτροπή μπορεί να συμπληρώνει την εν λόγω προειδοποίηση με οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να διευκολύνει την ταχεία και κατάλληλη δράση των αρχών επιβολής.

2. Η αρχή επιβολής, κατά την έκδοση της προειδοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, παρέχει πληροφορίες σχετικά με την εικαζόμενη ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση που καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό, μεταξύ άλλων τις ακόλουθες:

α) λεπτομερή περιγραφή της ευρέως διαδεδομένης αθέμιτης εμπορικής πρακτικής με διασυνοριακή διάσταση·

β) τα κράτη μέλη τα οποία αφορά ή ενδέχεται να αφορά η ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση·

γ) την ταυτότητα του αγοραστή ή των αγοραστών για τον οποίο/τους οποίους υπάρχουν υπόνοιες ότι διαπράττει/-ουν ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση·

δ) την εκάστοτε αθέμιτη εμπορική πρακτική βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 και του εθνικού δικαίου·

ε) περιγραφή τυχόν δικαστικών διαδικασιών, μέτρων επιβολής ή άλλων μέτρων που λαμβάνονται σχετικά με την ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση, τις ημερομηνίες και τη διάρκειά τους, καθώς και την εξέλιξή τους·

στ) τις ταυτότητες των αρχών επιβολής για τη διεξαγωγή των διαδικασιών και τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στο στοιχείο ε).

3. Η αρχή επιβολής μπορεί, κατά την έκδοση προειδοποίησης, να ζητήσει από τις αρχές επιβολής σε άλλα κράτη μέλη να επαληθεύσουν αν, βάσει πληροφοριών που είναι διαθέσιμες ή προσβάσιμες από τις αρμόδιες αρχές επιβολής, η ίδια ευρέως διαδεδομένη αθέμιτη εμπορική πρακτική με διασυνοριακή διάσταση μπορεί να λαμβάνει χώρα στην επικράτεια των εν λόγω άλλων κρατών μελών ή αν εκκρεμεί διαδικασία ή έχουν ήδη ληφθεί μέτρα επιβολής κατά της εν λόγω αθέμιτης εμπορικής πρακτικής στα εν λόγω κράτη μέλη. Οι αρχές επιβολής στα εν λόγω άλλα κράτη μέλη απαντούν στο αίτημα χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 25

Γλωσσικό καθεστώς

1. Οι γλώσσες που θα χρησιμοποιούνται από τις αρχές επιβολής για τις κοινοποιήσεις και για όλες τις άλλες ανακοινώσεις που καλύπτονται από το παρόν κεφάλαιο και συνδέονται με τις συντονισμένες δράσεις συμφωνούνται από τις οικείες αρχές επιβολής.

2. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των οικείων αρχών επιβολής σχετικά με τις γλώσσες που θα χρησιμοποιούνται, οι κοινοποιήσεις και λοιπές ανακοινώσεις διαβιβάζονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους το οποίο προβαίνει στην κοινοποίηση ή σε άλλου είδους ανακοίνωση, συνοδευόμενες από ανεπίσημη μετάφραση στα αγγλικά, εφόσον ζητηθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΣ Η ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥΣ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Άρθρο 26

Συνεργασία σε σχέση με προμηθευτές ή αγοραστές εγκατεστημένους εκτός της Ένωσης

Όσον αφορά τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 οι οποίες προκύπτουν σε σχέση με τις πωλήσεις γεωργικών προϊόντων και τροφίμων μεταξύ αγοραστών και προμηθευτών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633, όταν οι προμηθευτές ή οι αγοραστές είναι εγκατεστημένοι εκτός της Ένωσης, η αρχή επιβολής μπορεί:

α) να ζητά πληροφορίες από αρχή επιβολής άλλου κράτους μέλους για να διαπιστώσει αν έχει λάβει ή λαμβάνει χώρα αθέμιτη εμπορική πρακτική στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής επιβολής· για τους σκοπούς του εν λόγω αιτήματος, εφαρμόζονται κατ' αναλογία το άρθρο 6, το άρθρο 7 παράγραφοι 1, 2 και 3, το άρθρο 10, το άρθρο 11, το άρθρο 12, το άρθρο 13 παράγραφος 1 και το άρθρο 14·

β) να προειδοποιεί την Επιτροπή και άλλες αρμόδιες αρχές επιβολής όταν υποπτεύεται ότι λαμβάνει χώρα αθέμιτη εμπορική πρακτική κατά προμηθευτή εγκατεστημένου εκτός της Ένωσης ή από αγοραστή εγκατεστημένο εκτός της Ένωσης και ότι η αθέμιτη εμπορική πρακτική μπορεί να αφορά αγοραστές ή προμηθευτές εγκατεστημένους σε τουλάχιστον τρία κράτη μέλη· για τους σκοπούς των εν λόγω προειδοποιήσεων, εφαρμόζονται κατ' αναλογία το άρθρο 6, το άρθρο 24 παράγραφοι 2 και 3 και το άρθρο 25.

Άρθρο 27

Υπεύθυνος επικοινωνίας για την Ένωση

1. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μια αρχή επιβολής λαμβάνει μέτρα έρευνας κατά αγοραστή εγκατεστημένου εκτός της Ένωσης σε σχέση με αθέμιτη εμπορική πρακτική που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633, και εάν θεωρεί ότι ο εν λόγω αγοραστής δεν συνεργάζεται μαζί της, μπορεί να απαιτήσει από τον αγοραστή να ορίσει ως υπεύθυνο επικοινωνίας για την Ένωση φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στο έδαφος της Ένωσης.

2. Ο υπεύθυνος επικοινωνίας για την Ένωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1:

α) ενεργεί ως το πρωταρχικό σημείο επαφής για την οικεία αρχή επιβολής·

β) διευκολύνει τις έρευνες, μεταξύ άλλων με την παροχή των ζητούμενων εγγράφων, αρχείων συναλλαγών, δεδομένων και μαρτυρικών καταθέσεων στην οικεία αρχή επιβολής.

3. Όταν ο αγοραστής που είναι εγκατεστημένος εκτός της Ένωσης δεν ικανοποιεί το αίτημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η αρχή επιβολής που εξέδωσε το αίτημα προειδοποιεί χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή και όλες τις άλλες αρχές επιβολής ότι ο εν λόγω αγοραστής δεν έχει ορίσει υπεύθυνο επικοινωνίας για την Ένωση. Η Επιτροπή μπορεί να συμπληρώνει την προειδοποίηση με οποιαδήποτε πληροφορία που ενδέχεται να διευκολύνει την ταχεία και κατάλληλη δράση των αρχών επιβολής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28

Υποχρέωση υποβολής εκθέσεων από την Επιτροπή

1. Έως τις 11 Σεπτεμβρίου 2031, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, καθώς και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη την εν λόγω έκθεση κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633. Η εν λόγω αξιολόγηση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από νομοθετική πρόταση σχετικά με τον παρόντα κανονισμό.

2. Η Επιτροπή βασίζει την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου στις ετήσιες εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633. Εάν απαιτείται, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες από τα κράτη μέλη.

3. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιγράφει την εξέλιξη των μηχανισμών συνεργασίας που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού και την εξέλιξη των δραστηριοτήτων επιβολής, ιδίως τον προσδιορισμό των συνηθέστερων τύπων διασυνοριακών αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, των τομέων που επηρεάζονται περισσότερο και των τύπων αγοραστών που εμπλέκονται συνηθέστερα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι εγκατεστημένοι εκτός της Ένωσης.

Άρθρο 29

Υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη

Η ετήσια έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/633 περιλαμβάνει λεπτομέρειες σχετικά με τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω λεπτομέρειες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τον αριθμό των αιτημάτων που ελήφθησαν από τις αρχές επιβολής στις οποίες υποβάλλεται το αίτημα, σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 9 και 12 του παρόντος κανονισμού, καθώς και τον αριθμό των συντονισμένων δράσεων για ευρέως διαδεδομένες αθέμιτες εμπορικές πρακτικές με διασυνοριακή διάσταση, σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος κανονισμού, οι οποίες ξεκίνησαν ή περατώθηκαν το προηγούμενο έτος. Για κάθε αίτημα ή δράση που έχει ολοκληρωθεί, η έκθεση περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή του ζητήματος και των ενεργειών και των μέτρων που έχουν ληφθεί.

Άρθρο 30

Σύστημα πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά

1. Το σύστημα πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά (IMI), που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([10]), χρησιμοποιείται για τους σκοπούς των άρθρων 7, 8, 9, 11, 12 και 13, των άρθρων 15 έως 22 και των άρθρων 24, 26 και 27 του παρόντος κανονισμού.

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 31 για την τροποποίηση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου όσον αφορά το εργαλείο που πρέπει να χρησιμοποιείται για τη διαχείριση των κοινοποιήσεων και των ανακοινώσεων μεταξύ των αρχών επιβολής, ώστε να λαμβάνονται υπόψη μελλοντικές τεχνικές ανάγκες.

Άρθρο 31

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 30 παράγραφος 2 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 9 Μαρτίου 2026. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει των άρθρου 30 παράγραφος 2 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 32

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών, η οποία έχει συσταθεί με το άρθρο 229 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([11]). Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

([10]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά και την κατάργηση της απόφασης 2008/49/ΕΚ («κανονισμός IMI») (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj).

([11]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 33

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 10 Σεπτεμβρίου 2027.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 11 Μαρτίου 2026.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Η Πρόεδρος*
R. METSOLA	M. RAOUNA